

Bemærkninger til Lovudkastet.

Medens de Emner, der hidtil have været Genstand for en fælles skandinavisk Lovgivning, væsentlig have været af en ret speciel Beskaffenhed, har man ved nærværende Lovudkast søgt at give en Række Lovbestemmelser om Retshandler af mere almindelig Beskaffenhed. Som det vil ses af de enslydende Titler paa de af de tre Kommissioner udarbejdede, jævnsides trykte Udkast, er Omraadet for disse fastsat saaledes, at de omfatte *formueretlige* Retshandler. Udenfor Rammen falder saaledes Testamenter og Legater (dispositiones mortis causa). Det vil dog ikke være udelukket, at nogle af Udkastets Bestemmelser kunne finde analogisk Anvendelse paa saadanne Dispositioner, saaledes f. Eks. Ugyldighedsreglerne i §§ 29 og 30 (Tvang), § 31 (Svig) og § 32 (Udnyttelse). Derimod kan den i § 34, 1ste Stykke modsætningsvis udtalte Regel, at Viljesmangel hos den erklærende er uden Betydning, naar den anden Part er i god Tro, naturligvis ikke anvendes paa Testamenter og Legater, lige saa lidt som de tilsvarende Bestemmelser om Betydningen af god Tro i §§ 29—32. Endvidere falde familieretlige Retshandler udenfor Udkastets Bestemmelser; men paa dette Omraade vil der endog i større Omfang kunne være Tale om analogisk Anvendelse af Udkastets Regler, og det samme vil være Tilfældet, naar en kontraktmæssig Aftale er Led i en arveretlig

Disposition, saaledes f. Eks. Døds-gaver (Forordningen af 21de Maj 1845 § 30).

Paa den anden Side omfatter Udkastet, forsaavidt ikke andet følger af de enkelte Bestemmelser Indhold, se Bemærkningerne nedenfor om Indholdet af 1ste Kapitel alle formueretlige Retshandler, altsaa ikke blot saadanne, som gaa ud paa at stifte Fordringsrettigheder (obligatoriske Retshandler) men ogsaa saadanne, der gaa ud paa at stifte tinglige Rettigheder (Overdragelsesretshandler), og ikke alene retsstiftende, men ogsaa retsopløsende og retsforandrende Retshandler. Det omfatter ikke alene Erklæringer, som gaa ud paa at binde den erklærende (Løfter i videste Forstand), men ogsaa Erklæringer, som gaa ud paa at virke til hans Fordel, de saakaldte Paabud (f. Eks. Opsigelser).

Det har, som det fremgaar af Udkastet, ikke været tilsigtet paa de af dette behandlede Omraader at give udtømmende Regler for de Retshandler, Udkastet beskæftiger sig med. Man har indskrænket sig til at give Regler, hvis Lovfæstelse af en eller anden Grund — for at hæve Tvivl i gældende Ret, for nærmere at præcisere denne eller for at forandre den — fandtes særlig paakrævet. Allerede heraf følger, at den Omstændighed, at et eller andet Punkt indenfor det foreliggende Emne er uomtalt, ikke i Almindelighed vil kunne tages til Indtægt for en Modsætningsfortolkning.